

**UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG**

D O M

Afsagt den 16. november 2017 af Østre Landsrets 11. afdeling
(landsdommerne Lone Dahl Frandsen, Ulla Staal og Anders Thøgersen (kst.)).

11. afd. nr. B-532-17:
Ankenævnet for Patienterstatningen
(tidligere Patientskadeankenævnet)
(advokat Michala Bylov Rath)
mod

A
(advokat **B** besk.)

Dom afsagt af Retten i Odense den 23. februar 2017 (BS 1-463/2014) er anket af Ankenævnet for Patienterstatningen (tidligere Patientskadeankenævnet) med påstand om frifindelse.

Indstævnte, **A** har påstået stadfæstelse.

A har haft fri proces under anken.

Supplerende sagsfremstilling

Af Patientforsikringens afgørelse af 22. marts 2013 fremgår om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og godtgørelse for svie og smerte:

”Tabt arbejdsfortjeneste efter erstatningsansvarslovens § 2 ...

Begrundelse:

Vi har vurderet, at **A** ikke er berettiget til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Ved denne vurdering har vi lagt vægt på, at **As** sygeperiode blev forlænget indtil cirka den 3. maj 2012 som følge af operationen. Sygeforløbet herefter og hans tab af indtægt som følge heraf skyldes ikke følgerne efter den forsinkede diagnose, men derimod mest sandsynligt følgerne efter det oprindelige brud af bådbenet i venstre hånd. Vi har i denne forbindelse lagt vægt på, at størstedelen af **As** uuværende gener skyldes følger efter selve bruddet og ikke patientskaden. Det er således vores vurdering, at **A** ikke havde kunnet genoptage sit arbejde, uanset patientskaden.

Vi har også lagt vægt på, at **A** efter oplysningerne i hans oplysningsskema fik fuld løn indtil udgangen af juni 2012.

Svie og smerte efter erstatningsansvarslovens § 3 ...

Takst pr. sygedag 180 kr.

Sygeperiode(r)	11-11-2011 – 03-05-2012	175 dage
Forventet sygeperiode på grund af den sygdom, som patienten blev behandlet for		70 dage
Erstatningsberettigende periode (175 dage - 70 dage)		105 dage
105 dage á 180 kr.		18.900 kr.

Godtgørelse for svie og smerte i alt 18.900 kr.
Beløbet forrentes fra den 21-02-2013.

Begrundelse:

Efter erstatningsansvarslovens § 3 ydes godtgørelse for svie og smerte for hver dag, den skadelidte er syg. Ved kriteriet ”syg” forstås, at skadelidte er sygemeldt og undergivet en vis form for behandling, enten ved læge eller på en anden måde, f.eks. ved genoptræning.

Det fremgår af oplysningerne i sagen, at **A** blev sygemeldt den 11. november 2011, og at han fortsat ikke er raskmeldt.

Vi har vurderet, at der ved klinisk mistanke om brud i bådbenet i venstre hånd i januar 2011 havde været anlagt bandage på hånden, og at den forventede sygeperiode herefter ville have været 8-12 uger. Denne forventede sygeperiode skyldes selve bruddet i hånden og ikke den forsinkede diagnose. **A**

A er derfor ikke berettiget til godtgørelse for svie og smerte for forventet sygeperiode med bandagering af hånden. Ved beregningen af godtgørelsen har vi derfor fratrukket den forventede sygeperiode.

Vi har også vurderet, at **A** sygeperiode indtil cirka 8-12 uger efter operationen den 23. februar 2012 skyldes følger efter operationen, der blev foretaget som følge af den forsinkede diagnose. Sygeperioden herefter må derimod mest sandsynligt skyldes de varige følger, som selve bruddet af bådbenet på venstre arm har haft fo **A**

A er derfor berettiget til godtgørelse for svie og smerte for perioden fra den 23. februar 2012 og 10 uger frem (cirka 8-12 uger som anført

ovenfor), det vil sige frem til den 3. maj 2012, og herefter med fradrag af den forventede sygeperiode.

Godtgørelsen forrentes fra månedsdagen, efter vi modtog oplysningsskema den 21. januar 2013. Godtgørelsen forrentes derfor fra den 21. februar 2013.”

Forklaringer

A har for landsretten supplerende forklaret blandt andet, at han blev udlært bagersvend i 2004, og at han siden arbejdede som sådan, indtil han blev afskediget i juli 2012.

Han var frem til udgangen af marts 2013 sygemeldt på grund af det brækkede håndled, som han fortsat har smerter i, og som bliver irriteret og ryster selv ved lettere belastning. Han kan derfor ikke længere arbejde som bagersvend, men har i stedet i perioder arbejdet navnlig som telefonsælger, og for tiden er han i praktik som sådan. Han ved dog ikke, om det fører til en ansættelse, og han har ikke råd til at tage en ny uddannelse.

Procedure

Parterne har for landsretten gentaget deres anbringender for byretten og har i det væsentlige procederet i overensstemmelse hermed.

Landsrettens begrundelse og resultat

Patientforsikringen anerkendte ved afgørelsen af 30. januar 2013, at **A** var påført en erstatningsberettiget skade i form af en forlænget sygeperiode og potentielt forværrede varige gener som følge af forsinket diagnosticering af et brud i bådbenet i venstre hånd, jf. lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet § 21, stk. 1, jf. § 20, stk. 1, nr. 1.

Tabt arbejdsfortjeneste, jf. erstatningsansvarslovens § 2

Patientskadeankenævnet tiltrådte ved afgørelsen af 17. september 2013, at

A's uarbejdsdygtighedsperiode som følge af patientskaden blev forlænget frem til 8-12 uger efter operationen den 23. februar 2012, der var foranlediget af, at rigtig diagnose ikke var blevet stillet tidligere, og at uarbejdsdygtighedsperioden i tiden herefter med overvejende sandsynlighed var en følge af grundsygdommen (bruddet i bådbenet).

Efter bevisførelsen finder landsretten ikke grundlag for at tilsidesætte denne vurdering, og da **A** modtog fuld løn fra sin arbejdsgiver til udgangen af juni 2012, har han ikke haft tabt arbejdsfortjeneste som følge af patientskaden og er derfor ikke berettiget til erstatning herfor.

Svie og smerte, jf. erstatningsansvarslovens § 3

Ved afgørelsen af 17. september 2013 tiltrådte Patientskadeankenævnet endvidere, at **A3** sygeperiode som følge af patientskaden blev forlænget frem til 10 uger efter operationen den 23. februar 2012, der var foranlediget af, at rigtig diagnose ikke var blevet stillet tidligere, at sygeperioden i tiden herefter med overvejende sandsynlighed skyldtes grundsygdommen, og at forventet sygeperiode som følge af grundsygdommen var 70 dage.

Efter bevisførelsen finder landsretten ikke grundlag for at tilsidesætte denne vurdering, og da **A** blev sygemeldt den 11. november 2011, og da han af Patientforsikringen er tilkendt godtgørelse for svie og smerte for forlængelsen af sygeperioden foranlediget af patientskaden, tilkommer der ham ikke yderligere godtgørelse for svie og smerte.

Varigt mén, jf. erstatningsansvarslovens § 4

Efter de lægelige oplysninger i sagen, herunder Retslægerådets besvarelse af spørgsmål B, finder landsretten ikke grundlag for at tilsidesætte Patientskadeankenævnets vurdering, hvorefter **A** som følge af patientskaden ikke er blevet påført et varigt mén på 5 % eller derover. **A** er derfor ikke berettiget til godtgørelse for varigt mén.

Landsretten tager herefter Ankenævnet for Patienterstatningens påstand om frifindelse til følge.

I sagsomkostninger for begge retter skal statskassen til Ankenævnet for Patienterstatningen betale i alt 80.000 kr. til dækning af ankenævnets udgifter til retsafgift og advokatbistand. Ved fastsættelsen af beløbet til advokatbistand er henset til sagens værdi, forløb og udfald.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Ankenævnet for Patienterstatningen (tidligere Patientskadeankenævnet) frifindes.

I sagsomkostninger for begge retter skal statskassen betale 80.000 kr. til Ankenævnet for Patienterstatningen.

Det idømte skal betales inden 14 dage efter denne doms afsigelse.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 16-11-2017

Marianne Kjær
Kontorfuldmægtig